

ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ ՔՈՒՆ

ՀՅՐԻՆՈՏԻՍՄԵ

(Տար. տաս էջ 424)

Իսկզբան դարուս, երեւելի արրան մարիս լուսիտանացի, որ ի ֆարիք ժամանակ մը մեծ յաշողութիւն գտաւ, իրեն ներկայացողները կը քնացըներ պարզապէս հրամայելով որ քնանան, նուազէ զօրավարն, անոր հաւատարիմ աշակերտն, հատեեալ կերպով կը նկարազըր իրեն դրութիւնն.

«Թիկնաթոսի վրայ հանդիսակը նախացընէ այդ փորձին ենթարկուիլ ուղղող անձը. անոր աչքերը փակել կու տայ որպէս զի ցրման պատճառ մը չըլլայ. ապա չորս կողմը ամենախորին լուսութիւն կը տիրէ. և վերջապէս կը հրամայէ անոր հանդիսակ քնանալ, և անոր մտաց մէջ զաղափարաց ազգեցութինը նուազեցընելու համար, փորձողին վրայ կը ջանայ կերպուացընել տալ անոր միքըը, եթէ կարել է, անանց որոշ զաղափարներ կազմելու. Եւ երրոր այդ անձը այսպէս կը պատրաստէ մագնիսական քնոյ ենթարկելու համար, վնասակ կերպով կը հրամայէ որ քնանայ: Այս հրամանին վրայ, ենթարկելի անձը յանձի անհրաժեշտ յուղում մը կը զգայ, մի և նոյն ժամանակ թմբութեան առաջին աստիճանին մէջ կ'իյնայ: Եւ եթէ առաջին անզամ այսպէս կ'ըլլայ, սովորաբար հարկ է հրամանը շատ անզամ կրինել կատարեալ քուն առաջ բերելու համար: Աւելի ստոյզ կերպով կարելի է այդ արքասիքը ձեռք բերել՝ քնանալի անձին ճակտին վրայ դնելով քնացընողին մատը, և կամ անոր ուսերէն զնիքը յանկարծ շարժելով: Միով քանիւ, եթէ նա պիտի քնանայ, երկու կամ երեք վայրէկեան բաւական է քնացընելու համար»:

Այժմ այս կերպը ամէն տեղ գիշ շատ կը գործադրուի, բայց ամենէն աւելի ճարտարագիտեամբ և մեծ յաշողութեամբ զայն գործադրողն է Նամակի քնացուցիչ նշանաւոր դպրոցն: Պէրհայմ իւր հիւանդները քնացընելուն կերպը կը նկարազգէ այսպէս.

«Աւասիկ, տեսէք թէ ինչպէս կը քնացնեմ:

Նախ կ'ըսեմ հիւանդնին՝ թէ կը կարձեմ որ քեզի օգտակար բան մը պիտի ընեմ եարկելով զեզեց բաւական ազգեցութեան, և թէ կարելի է բժշկել քու հիւանդութիւնդ և կամ մեծմացընել մագնիսական քնոպ. Քառակար կամ կարգէ զորս գործողութիւնն մը չէ այլ. պարզ քուն է կամ թմբութիւն՝ զոր ամէն մարզու վրայ կրնանց առաջ բերել և այս հանգիստ, լաւ վիճակն ջղային գործիքներ հաւասարակշռութեան մէջ կը զնէ, և այլն, Եւ եթէ հարկ ըլլայ, անոր զիմացը կը քնացընեմ մի կամ երկու հոգի՝ ցուցընելու համար իրեն որ այս վիճակին մէջ նեղացուցիչ բան մը չկայ. և երբոր մորէն կը հանեմ նախապաշարմունքը՝ զոր տոգորած է անոր սրտին մէջ մագնիսականութեան խորհրդաւոր զաղափարն, մանաւանդ երբ կը ատենէ բժշկուած կամ ցիշ շատ լաւցած հիւանդները, կը վստահէ և անձնատուր կ'ըլլայ: Այս տաեն կ'ըսեմ իրեն. — ինձի նայէ և քնանալ միայն մտածէ: Արտևանութեակ վրայ ձանրութիւն պիտի զգաս, աշացզ վրայ յոզնածութիւն մը. կը խաղան աչքերը, կը սկսին թացնալ, տեսութիւնն աղօտ է, աչքերը կը փակուին: — Ոմանց կը փակին իրենց աշքը և անմիջապէս կը քնանան: Այսանց վրայ նոյն փորձը կը կրինեմ, աւելի ազգեցութիւն և այլ և այլ շարժումներ կ'ընեմ, ինչ շարժում կամ ձև ալ ըլլայ. աջ ձեռաց երկու մատերը կը զնեմ քնանալի անձին աշաց առջն և կը յորդորեմ զնիքը որ զանոնց սկեռէ մատանցու վրայ, և կամ երկու ձեռքերս շատ անզամ անոր աշաց առջն վերէն վար կ'իջեցընեմ, և կամ կը յորդորեմ որ աչքերը սկեռէ իմ աշացց վրայ և միանամայն կը ջանամ անոր բոլոր ուշազրութիւնը կեզրոնացընել քնոյ զաղափարին վրայ: Կ'ըսեմ. — Արտևանութեակ կը

փակուին, այլ ևս չես կրնար բանալ զանոնք: Բապկացգ և սրոնիցց վրայ ծանրութիւն մը կը զգաս, բռնը կու զայ: — Ապա հրամայական ձայնով մը կը յաւելում: — Քնացեր: — Ես յաճախի այս վերջին բառ ազդողագոյն է բան որ և է իր. աշքերն կը գոցուին, հիւանդը կը բնանայ կամ գլխ ազդեցուրիւն կրեր է¹:

Վերոյիշեալ տողից մէջ Պէրնհայմի կը իսօսի աշաց սկեռման, իրեն գործազրած շարժմանց վրայ: Սակայն շխարսւինք. այդ ամէն բան իրեն համար երկրորդական է, վասն զի իրեն համոզմամբ՝ բռնը առաջ բերողն է միայն բնոյ գաղափարն: Հիւանդին՝ նայէ՛ ինձի կ'ըսէ, զինըը ամփոփելու համար, և որպէս զի կանխաւ վերցընէ անոր բնանալու գաղափարը նուազեցնո՞ր որ և է մոտածութիւն կամ արգելց. իսկ ըրած շարժումներն ու ձերին՝ բնոյ գաղափարը անոր մորքին մէջ կենդանացընելու և արթուն բռնելու կը ծառայեն:

Մանաւանդ թէ Պէրնհայմի փորձերուն յաճախ ներկայ ըլլալու պատիւը ունեցեր և մեր վերազոյն յիշած հերիխակն վորոնիյէ, և կը վկայէ՛ թէ տեսեր է երեսուն մարզիկ ցնացընելը առանց ամենելին շարժումները ընելու կամ հրամայելու որ իրեն կամ ուրիշ որ և է առարկայի նային: Վերոյիշեալ նոյն հեղիխակը կը յաելու այսպէս Զինքը կը տեսնեմ զես ևս և կը լսեմ՝ որ մեզի հանգիստեսից կ'ըսէ իւր նուրբ, փաղացիչն և փափուկ ձայնով՝ զոր երբեմն հրամայականի ալ կը փոխէ ըսելով. «Ահաւասիկ տեսէ՛ այս մարզը, այս տղան, և այլն. անմիջապէս պիտի բնանայ. արտեանունըը կը ծանրանան . . . կը խազան, կը խոնանան . . . ահա կը խոնարհին և կը փափոխին . . . նա պիտի չկարենայ այլ ևս բանալ աշքերը . . . անկարելի է ձեզ այդ . . . բռնը առածուեր է բոլոր մարթուն վրայ . . . թեր կը բարձրացընեմ . . . չէց կրնար վար առնուլ զայն . . . անկարելի է այդ . . . անհնարին է . . .»: —

Եւ յիրաւի թնացողն շատ անգամ ի զուր կը շանայ բանալ աշուլները կամ թեր խոնարհեցնել, ֆարձեալ, յաճախ, մանաւանդ թէ զրեթէ միշտ Պէրնհայմը բաջափորձ մազնիսացոցիցն յառաջ կը վարել ըսելով մեզի. «Ահաւասիկ գաւաթ մը իրեն համար օգտակար ըմպելի պիտի տամ. և այդ զինըը պիտի զովացընէ, խաղաղցընէ, և հիւանդութիւնը պիտի մեղմացընէ»: Մի և նոյն ժամանակ ցնացողին աջ ձեռքին կը բանէ և զայն այնպիսի զրից մէջ կը գնէ իրեն թէ գաւաթը պիտի բանէ, և յեսոյ իրեն երկու մատերը բաժակի պէս անոր կը մասեցընէ ըսելով. «Աղէկ բանէ, զզոյշ կեցիր չկոտրիս . . . խմէ՛»: Խակ ցնացողն մեծ ափորով մը խմեց իրեն երեւակայական ըմպելին: Եւ այս վայրկնենին այնչափ խոր էր բռնն՝ որ եթէ օգտակար ըլլար, կարելի էր զեռ եւս ուրիշ փորձեր ալ ընել:

Փիզըր իրաւամբ կ'ըսէ՛ թէ «այսպէս փազբանօց ցնացընելու կերպերն բազմատեսակ կրնան ըլլալ²»:

Դիւրաւ մազնիսացողի մը կ'ըսեն. «Մէկ թիւէն մինչև կվեց պիտի համրես, և վեցին համերուզ պէս պիտի ցնանաս»: և ճիշդ այդպէս արդինըը առաջ կու զայ: — Կամ լաւ ես. «Պիտի ցնանաս այս ինչ տեղ հասնելուզ պէս, այդ ինչ զուրը բանալով, այն ինչ առարկան շօշափելով»: և նա իրօք կը ցնանայ հասնելով այդ որոշեալ տերը, բանալով նշանակեալ զուրը, շօշափելով սահմանուած առարկան, զոր օրինակ, զրչակալ մը, բանալի մը, զոյտ մը ձեռնոց: Ոյս անուղղակի փաղաբշական կերպերն երբեմն ազդողագոյն եղանակաւ կը յաջողնին ումանց վրայ՝ որոնք անտարբեր կը կենան հրամայական կերպերու առջև: — Դիւր աւելի զարմանալին կայ. աը ժոն շատ անգամ յաջողեր է ցնացընել այնպիսի հիւանդներ՝ որը շատ մը ծանօթ միջոցներու առջև անզայ մնացեր կին, այսինքն, նա խոր շոնչ անուու կու տար, փակ աշբերով, վստահա-

1. De la suggestion et de ses applications à la thérapeutique, էջ 1:

2. Leçons cliniques sur l'hystérie et l'hypnotisme, հուն. Բ. էջ 94:

ցընելով զիրենք՝ որ յետ այսշափ ինչ անշամ շնչառութեանց պիտի քնանան։

Միով բանիւ, մագնիսացուցիչն ո՞ր և է զործողութեան հետ որ կը կապէ մագնիսական քնոյ գաղափարը, նոյն զործողութեան կատարմամբը առաջ կու գայ ըռուը։ Պօնի, բնախօսութեան առաջնակարգ ուսուցիչ ի նանսի, հետեւալ ապշեցցիչ օրինակը կը պատմէ.

«Միշտեաց անսի մը ամիս հանգստեան համար թողով զնանսի պիտի մեկնէի, Ա... Դու սովորաբար ամէն որ կը քնացնէի, առաւու մ'ըսաւ ինձ։

— Այլ ևս չես կրնար քնացընել զիս, որովհետեւ կը մեկնիս։

— Ինչու չէ։

— Այդ անկարելի է, վասն զի հոս պիտի շըլլաս։

— Բան մը չէ. պիտի տամ քեզի մագնիսացեալ նշանագործմաներ, և երբոր ուզենացնանալ՝ անսոնց մին կը զնես շաբարախանն ջրոյ մէջ։ պիտի քնանաս բառորդ մը։ . . . Բայց յեռոյ միտքա փոխելով՝ ըսի. Պարզագոյն միջոց մ'ալ կայ. երբոր կ'ուզես քնանալ՝ բաւական է որ իմ անոնս տալով ըսես, քնացնէր զիս. անմիջապէս պիտի քնանաս։

— Այս ինչ կատակ է։

— Ոչ. կատակ չէ. Խջօրեն կը խօսիմ։

— Չեմ կրնար հաւատալ։

— Դժուարին է փորձեն։ Փորձէ՛, և պիտի տեսնես որ կը յաջորդի։

— Հատ լաւ։

Նա գրեթէ համոզուած չէր, և կը իսուտովանիմ՝ որ թէպէտ ես արտաքսապէս վստահութիւն կը ցուցընէի, սակայն ներքին վստահութիւնս գրեթէ ոչինչ էր։ Նա ի պարտէլ կ'իինէ, իսկ ես սենեկիս մէջ կը կենամ՝ որպէս զի վրան ազգեցութիւն շրնեմ նայուածըլով կամ ներկայութեամբ։

Ենա սակաւ ժամանակի, հան ներկայ եղողներն կու գան իմացընելու ինձ թէ «Նա կը քնանայ»։

Կ'իլեմ ի պարտէլ, և զինքը ուարէց վրայ քնացած կը զանեմ։ Սակայն գուցէ իմ մերձաւոր ներկայութիւնս ազգեցութիւնը

բաւ իրեն վրայ, հետեւաբար՝ հետաքրքիր էի զիտնալ՝ թէ արդեօց նանսիցին հեռաւալովն՝ նոյն երեսյթը առաջ կու զար նա, ինզրեցի քննել զինքը և իմացընել ինձ։ Ըստ ամենայնի նոյն արդինքը առաջ եկաւ։ Անմիջապէս քնանալու համար բաւական էր ըսել վերոյիշեալ իմաստները։ Եւ այս կերպ քնանալու մէջ զարմանալին այս Է՝ որ քնոյն ատեն ներկայ եղող անձանց հետ ամենին յարաբերութիւն չունի քնացողն, մասիկ շններ ո՞ր և է մարդու և նոյն իսկ սովորաբար զինքը քնացնողին, ինչպէս է տոքդ. լիէպօլ¹։

Քնացընելի անձ մը համոզէ՛ որ տունդ կցած զինքը պիտի քնացընես այս ինչ ժամուն։ — Նոյն ժամուն, նա կ'ըլլայ անհանգիստ, կը ձգէ աշխատութիւնը և կը քնանայ։ Հայտնէհայն յաջողութեամբ այդ փորձը ըրբած է ուղղագարութեան ախտէն ազատ եղող անձանց վրայ, զոր նա ինքն այսպէս կը պատմէ։ «Յամին 1880, փետրուար 4ին, կ'իմացընեմ Ֆրիտիխստէր ուսանողին՝ որ նեռուշն զինքը պիտի քնացընեմ նոյն օրը ժամը 4ին, և զինքը կը համոզեմ որ ժամը 4ին սակաւ մի առաջ ժամացոյց նայի՛ ստուգելու համար այս զործին կատարումը։ Տօքդ Ծիփիներին կը յանձնեմ դիմել զինքը. — Վերոյիշեալ ժամուն կը քնանայ Ֆրիտիխստէր²։»

Նոյն արդինքը առաջ կու գայ եթէ քնոյ գաղափարը գոտիք քնացընելի անձին մէջ նամակով կամ հեռածայն գործուգ, ինչպէս զայդ ցուցաց լիէկոււա։ Այս նշանաւոր մազնիսացուցիչն կը զրէ մէկու մը՝ զոր կանիսաւ ալ քնացուցեր էր։

«Այս սովորս կարգալէդ մի քանի վայրկեան ետքը պիտի քնանաս, եթէ՛ կամայ և եթէ՛ ակամայ . . . Հինգ վայրկեան յետոյ պիտի արթնաս . . . Եւ պիտի չկարենաս ասկէ վերջը կարգալ այս նամակը առանց

1. Le somnambulisme provoqué, էջ 29:

2. Ueber die sogenannte thierische Magnetismus, էջ 37:

բնանալու հինգ վայրկեան . . . քնացիք ։
Նամակ ընդունող անձն ամէն անզամ որ
կը կարդար այս մովական թուղթը, կը
բնանար ։

Շարայարելի

Հ. Ս. Սպրեան



S U. T. E.

ԱՍՏՈՒԱՆԱՅԻՆ ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԵՐԳ

Ն. Ա. Խ. Ե. Ր. Գ. Վ. Ա. Ք. Դ. Բ. Ո. Ո. Ց.

ԱԱՐԱՎՈՐ ՄԱՐԴԱԿԱՅԻՆ ԵՒ ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ ԱԱՏՈՒԱՆԱՅԻՆ
ԵՐԵՑ ՕՐՀԱՆԱԱԼ ԿԱՆԱՅԻ

Ուն, իրկուն կ'ըլլար և օգը մըթին
Կորդէր երկրի մէջ զըսուած է ակներն
իրենց խոնջանքէն. և մի միայն ես
կը պատրաստուի դիմադրել մարտին¹
թէ ըլլայ ճամբուն, թէ կարեկցութեան
Զոր անմոլար միտքը պիտի նկարէ:
Մուսավար, վէճ հանճար², արդ օգնեցէք ինձ.
Ով միտք, որ գրեցիր ինչ որ ես տեսայ
Ազնութիւնուն հոն պիտի երեւնոյ.
Ըսկըսայ. « Ով մու առաջնորդ քերթող,
ինծի այդ մեծ քայլն ընել շըտըւած
Նայէ թէ վեր չէ կարողութենէս :

1. Դիմադրել մարտին. պարտի համբերել
կրկին դժուարութիւններու, նախ՝ ստիպուած է
դժնէ և տաժանենի ճամբէ մը ուղեւորիլ. զար-
եալ է էտք ի ինքինքը բանադատէս որ ըլլայ
թէ դաստապատեալ հոգւոց վրայ խշայ, կա-
րեցիք:

2. Հանճար. շատերը կը հասկրնան բուն
ներընչող ողին: Բայց հաւանական չ'երեւի որ
Քերթողն ինքինքը ուղած ըլլայ կուել, աւել
դաշապարական հանճարը, հանճարը ընդհան-
րապէս:

3. Ենէսակ. Ենէսականին մէջ. Զ. - Սիլուիու-
թենէակ. Զ. 763, և այլն: - Հայր. Ենէսա:

4. Ռոտի. Ասուած:

5. Կը գովիւս. Ենէսականին մէջ:

6. Կինցաց. Հմատ. Ենէսակ. Զ. - Պատաւա-
խախուած ըլլալով զանիկա պատերազմելու

Դու կ'ըսես³ թէ հայրը Աիլուիոսին
Ոլլութեան ատեն՝ գեր մահկանացու,
Գնաց անմահական աշխարհն իրապէս:
Բայց խելքով մարդուն անդէպ բան չի թուիր
թէ ինչպէս ոսոխն⁴ ամենայն չարեաց
թոյլ տըւաւ իրեն այն ճամբորդութիւն,
Երբ անկէ յառաջ գալիքը մոտածէ.

Զի նա վեհ Հռովմայ և իւր տէրութեան
Հրեղէն երկնից մէջ հայր ընարքեցաւ.

Եւ իրաւ թէ Հռովմ, թէ իւր տէրութիւն
Հաստատուեցան այն սուրբ տեղուոյն համար
Ուր նըստի յաջորդը մեծ Պետրոսին :

Այս ճամբորդութեամբ՝ զոր գուն կը գովիս⁵
իմացաւ⁶ բաներ որ պատճառ եղան

իր յաղթութեան հետ պապեան ժիրանւոյն:
Գընաց հոն⁷ յետոյ Անօթն ընտրութեան

թէրելով⁸ խրախոյս մը այն հաւատաքին՝
Որն որ ըսկիզնո՞ է փըրկութեան ճամբուն:

Բայց ես ինչո՞ւ գամ, կամ ո՞վ թոյլ կու տայ
Զեմ ոչ Ենէա և ոչ ալ Պօղոս.

Ալժանի շեմ ես այդպիսի պատուոյ:
Վասընզի եթէ հաւանիմ զալու,

Կը զախնամ գուցէ յիմար բան մ' ընեմ,
իմաստուն ես դուն, զիս լաւ կ'ըմբռոնես »:

Եւ նըման անոր՝ որ նոր մըտածմամբ
Միտքը փոխելով կը մերժէ ուզածն,

Եւ մինչեւ մկսած գործը կը թողու,
Ամսպէս ըրբ մութ զառիվերին փրայ.

Զի մըտածելով ձգեցի այն ձեռնարկ
Զոր այնքան փութով յանձն առի սկզբան:

« Ինչ որ կ'իմանամ քու խօսածներէդ,
Պատասխանեց շուքը վեհ քերթողին,
Հոդիդ պաշարուած է վատ երկիւղէտ.

Տաւանոսի դէմ և յաղթելու. և դոյն այդ յաղ-
թութիւնը պատճառ եղաւ շինութեան Հռովմ
քաղաքին ուր յետոյ պապութեան աթոռու հաս-
տառացաց:

7. Գրեաց հոն. այսինքն յարքայութիւն: -
Անօթ ընտրութեան. հմատ. Գործ Ա. Թ. 15:

Պոլոս առաքեալ երրորդ երկիւղը յափշտա-
կուեցաւ, և կ'ըսէ. « եթէ մարմանը և եթէ ա-
ռանց մարմանը ոչ գտնեմ Աստուած գիտէ »:
Բ. կոր. Ժի. 2, և այլն:

8. Անօթիու. արքայութենէն, արծարծելով
քրիստոնէական յուր երբ որ ալ ըլլայ՝ հոն
ժամանեց համար:

9. Սկզբան. մէկ կողմանէ վասն զի առանց
հաւատաք անկարելի է հանոյ ըլլալ Աստո-
ւած, Ա. Երբ. 6. միւս կողմանէ՝ վասն զի հա-
ւատաք առանց զործոց մեռեալ են. Յափ. Թ. 26: